

گزارشی از مراسم بیستمین سالگرد اعدامهای سال 67

روز شنبه 27 سپتامبر 2008 ساعت 6 بعد ظهر در خانه کارگاه شهروانوفراآلمان مراسمی بمناسبت بیستمین سالگرد اعدامهای سال 67 برگزار گردید. تعداد شرکت کنندگان مراسم که جمعی از فعالین شهر بودند به حدودا 135 نفر می رسید. در مراسم یک نفر از نماینده‌گان سازمان عفو بین الملل شرکت داشتند. خانم Peki در سخنرانی به جنایات رژیم جمهوری اسلامی در ایران اشاره کرده، و بیان داشتند ماباید برای به محاکمه کشاندن سران رژیم جمهوری اسلامی در یک دادگاه بی طرف به جرم جنایت علیه بشریت تلاش کنیم. ایشان اعدامهای سال 67 در ایران را عملی جنایتکارانه و ضد بشرتوصیف نمود. در ادامه تأکید نمود تا کتون یعنی سال 2008 رژیم ایران به وحشیگری های خود ادامه می دهد. جوانان زیر 18 سال را اعدام می کند. ایشان همبستگی خود را بامبارزات مردم ایران اعلام کرد گفت که ما بعنوان سازمان عفو بین الملل کنار مردم هستیم برای به محاکمه کشاندن اینچنین رژیم های هار مثل ایران وسودان فعالیت می کنیم. سپس آقای Martin Roker در مورد وضع روحی پناهنده‌گان صحبت کرد. ایشان اظهار نمودند که امنیستی انترنشنال پروژی در دست دارد تا کسانی که از کشور خود فرار کرده و احتیاج به معالجه دارند را تحت پوشش کمکهای خود قرار دهد. امنیستی انترنشنال بر این باور است که همه شما ها که در اینجا حضور دارید. بدلیل دوری از خانواده بشیوای از نظر روحی زیر فشار هستید. بعد از صحبتهای آقای Martin Roker پیام کمیته همبستگی با مبارزات مردم ایران خوانده شد. در این پیام ضمن تجلیل از بیستمین سالگرد قتل عام زندانیان سیاسی، به اعتصاب غذای زندانیان سیاسی و مدنی کرد درسیاه چالهای رژیم در کردستان اشاره شد بود. در آخر پیام نیز از فعالین سیاسی و مدنی تقاضا شده بود که از خواستهای زندانیان کرد پشتیبانی کرده و صدای آنان را به افکار عمومی اروپا برسانند. قابل ذکر است که نمایندگان عفو بین الملل تمام گفتارها و پیامها را از طریق ترجمه آن تعقیب می کردند. در ضمن خبر مرگ اشرف برادر انور حسین پناهی چندساعت قبل از جلسه که روی داد بود. اعلام شد. سخنران بعد آقای سهراب خوش بونی از فرزندان اعدام شدگان بود. که در سن 4 سالگی به همراه مادرش به زندان برده میشود. و تا سن 6 سالگی به مدت 2 سال در زندان بود. از خانواده خوش بونی 2 برادر و 2 زن برادرش توسط رژیم اعدام شده‌اند مادرش بعد از چند سال که از زندان بیرون آمد . پس از مدت کوتاهی به دلیل شکنجه زیاد مریض می شود و برای همیشه آنها را تنها می گذراد. و برادر دیگرش در زندان دچار ناراحتی روحی می شود . او میگفت که همیشه شاهد شکنجه مادرش و هم بندیهای مادرش بوده است. میگفت من و خواهر کوچکم باید تمام وقت با مادرم در سلول زندان می بودیم ما هم باید مثل زندانیهای دیگر به هوا خوری می آمدم . تمام روز در سلول میبودیم . بعدخانم Meschtilb Dortmont شعر فردی را که پدرش بدست جنایت کاران رژیم شیلی ناپدید شده بود خواند. سخنران بعد خانم مژده ارسی که 8 سال از عمرش را در زندانیهای رژیم گذرانده بود. صحبت کرد و گفت به جرم هواداری از یک سازمان چپ به 5 سال زندان آنها در یک دادگاه چند دقیقه ای محکوم شده. ولی 8 سال را در زندان بسر برد. چونکه حاضر نشد ندامتنامه بنویسد. ایشان گفت بعد از آنکه قرار بود آزاد بشود. در زندان بند آزاد شدها نگاداری می شد. که یک روز از طرف زندان آمدند و جمعی از زندانیان را جدا کرده و بردند. بعدها خبر آمد که آنها را اعدام کرده اند . خانم شکوفه منتظری شعری در باره خاوران خواند که مورد استقبال شرکت کنندگان قرار گرفت مراسم تا پاسی از شب با موزیک زنده ادامه داشت